

verstokte wrok

rood de aarde, nat van bloed
schedels opengespleten in bronzen helmen
verminkte lichamen prooi voor hongerige gieren

krijgers glanzend van het zweet
angstig de makkers, met dons nog op de kaken
opgehitste fanaten overmoedig

vrouwengewaden raken doorweekt van tranen
wangen kermend opengekrabd
immens het verdriet van verwanten

al die ellende

door verstokte wrok om afgepakte oorlogsbuit,
een liefvallig, geroofd meisje – zonder stem,
door teugelloze wraak en zucht naar eer en roem

zoals ooit al die wreedheden bij Troje
– rijk en machtig bolwerk, met imposante muren en torens –
zo ook de verschrikkingen bij talloze andere plaatsen
tot op de dag van vandaag

Marjolein Degenaar